

11/11/2021

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Μηνά Ναούσης ο Μητροπολίτης Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Την Πέμπτη 11 Νοεμβρίου 2021 το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Ναούσης.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Δεϋτε φίλαθλοι τήν τρισυγῆ τῶν μαρτύ-ρων τιμήσωμεν χορεί-αν ... ὅτι αἵματα ἔδω-καν καί ὠνή-σα-ντο τήν αἰώνιον ζωήν».

Χαίρει καί ἀγάλλεται σήμερα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐπί τῆς μνή-μη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μη-νᾶ, τοῦ προστάτου καί ἐφόρου τῆς ἐνορίας σας, ἀλλά καί τῶν ἁγίων μαρτύρων Βίκτωρος καί Βι-κεντίου καί τοῦ ὁσίου Θεο-δώ-ρου τοῦ Στου-δίτου.

Χαίρει καί ἀγάλλεται ἀλλά καί μᾶς προτρέπει διά τοῦ ἱεροῦ ὕμνο-γρά-φου νά τιμήσουμε τούς ἐορ-τα-ζομένους ἁγίους, οἱ ὅποιοι καταυ-γά-ζουν σήμερα τό νοητό στε-ρέωμα τῆς Ἐκκλησίας μας καί τίς ψυχές ὅσων τιμοῦν τή μνή-μη τους.

Καί παρότι ὁ ἅγιος Μηνᾶς δέν ἔζη-σε τήν ἴδια ἐποχή μέ τούς ἄλ-λους συνεορταζομένους ἁγίους, οὔ-τε εἶχε μία ἐπίγεια πορεία ἀνά-λογη μέ τή δική τους, συνδέεται μέ αὐτούς μέ κάτι πιό ἰσχυρό καί πιό σπουδαῖο ἀπό τά ἐπίγεια πράγμα-τα. Ποιό εἶναι αὐτό; Μᾶς τό ἀπο-κα-λύπτει ὁ ἱερός ὕμνογράφος στόν στίχο πού προέταξα: «ὅτι αἵματα ἔδωκαν καί ὠνήσαντο τήν αἰώνιον ζωήν».

Τό κοινό στοιχεῖο τοῦ ἁγίου μεγα-λομάρτυρος Μηνᾶ μέ τούς συνεορ-ταζομένους ἁγίους, ὁ συνδετικός τους κρίκος, εἶναι ὅτι ἔδωσαν τό αἷμα καί «ἀ-γόρασαν» μέ αὐτό τήν αἰώνια ζωή. Διώχθησαν, βασανί-στη-καν, θυσίασαν τά πάντα, μαρ-τύ--ρησαν γιά τόν Χριστό καί τήν πί-στη του καί ἔλαβαν ὡς ἀντάλ-λαγ-μα τό μεγαλύτερο ἀ-γα-θό πού μπο-ρεῖ νά ἐπιθυμήσει καί νά ἀποκτήσει ὁ ἄνθρω-πος, δηλαδή ἔλαβαν τήν αἰώνια ζωή.

Ἄν ἡ ζωή μας, ἡ ζωή μας ἐπάνω στή γῆ, πού ἔχει μία ἀρχή καί ἕνα τέλος, θεωρεῖται τό μεγαλύτερο δῶ-ρο τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, ὑπάρ-χει χωρίς ἀμφιβολία καί ἕνα ἀκόμη μεγαλύτερο. Καί αὐτό εἶναι, κατά κοινή παραδοχή, ἡ αἰώνια ζωή. Εἶναι ἡ ζωή πού ἔχει ἀρχή ἀλλά δέν ἔχει τέλος. Εἶναι ἡ ζωή στήν ὁποία «οὐκ ἔστι λύπη οὐ στε-ναγμός», δέν ὑπάρχουν προ-βλή-μα-τα καί δυσκολίες, ἀλλά εἶναι ζωή ἡ ὁποία καταυγάζεται ἀπό τό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί καταλάμπε-ται ἀπό τή μακαριότητα πού χαρί-ζει ἡ πα-ρουσία του.

Αὐτό εἶχε συνειδη-το-ποιήσει καί ὁ ἅγιος Μη-νᾶς καί οἱ ἄλλοι ἅγιοι πού τι-μοῦμε σήμερα. Πίστευε στήν αἰώ-νια ζωή καί δέν ἤ-θε-λε νά τή στε-ρη-θεῖ γιά τά λίγα χρόνια τῆς ἐπί-γειας ζωῆς πού θά ἀπο-λάμ-βανε, ἐάν ἀρ-νεῖ-το τόν Χριστό καί ἀπέ-φευ-γε τό μαρτύριο.

Πίστευε στήν αιώνια ζωή και ήθελ-ε να τήν κερδίσει με κάθε κό-στος και με κάθε θυσία, ἔστω και με τή θυσία τοῦ αἵματος και τῆς ζω-ῆς του. Ἔκανε, δηλαδή, αὐτό που κά-νει κάθε συνετός και σώφρων ἄν-θρωπος, πρὶν να πά-ρει μιὰ ἀπό-φα-ση. Συγ-κρίνει τό κόστος με τό κέρ-δος και ἀποφα-σίζει ἄν ἀξίζει να ἀναλάβει τό κόστος προκει-μέ-νου να ἔχει τό ὄφελος.

Αὐτό κά-νουμε και ἐμεῖς στή ζωή μας. Αὐτό κάνουμε για τίς καθημε-ρινές μας ἀπο-φά-σεις και ἐπιλο-γές. Τό κάνου-με ὅμως και για τή σοβα-ρότερη και ση-μα-ντικότερη ἐπι-λο-γή τῆς ζωῆς μας που εἶναι τό αἰώνιο μέλλον μας;

Ὅλοι ἐπιθυμοῦμε να ζήσουμε αιώ-νια, ἀ-κό-μη και αὐτοί που ἰσχυ-ρί-ζο-νται ὅτι δέν πι-στεύουν στόν Θεό, ἀλ-λά τί κά-νουμε γι' αὐτό; Τί κά-νου-με για να κερ-δί-σου-με τήν αἰώνιο ζωή;

Ἄν ἀκόμη και για τά μικρά και ἀσήμαντα πράγ-μα-τα τῆς καθημε-ρι-νό-τη-τός μας χρειά-ζε-ται κό-πος και προσπά-θεια, χρειά-ζεται χρόνος και χρήμα, πολύ περισ-σό-τε-ρο χρειά-ζε-ται κό-πος και θυσίες για να ἀπο-κτή-σου-με τήν αἰ-ώ-νιο ζωή. Ἡ αἰώ-νιος ζωή δέν μᾶς χαρί-ζε-ται δω-ρε-άν. Χρειάζεται με τή δική μας προ-σπάθεια να ἀπο-δείξουμε ὅτι τήν θέ-λου-με και ὅτι μποροῦμε να ζή-σου-με μέσα σ' αὐ-τήν. Ἐμεῖς δέν εἶναι ἀ-νά-γκη, βεβαίως, να μαρ-τυ-ρή-σου-με για να τήν κερδίσουμε, ἀλλά θά πρέπει να ἔχουμε τή διά-θεση να κάνουμε κάποιες θυσίες που ἀπαι-τοῦ-ν-ται για τήν ἐπίτευξή της. Θά πρέπει να εἴ-μα-στε πρόθυμοι και ἔτοι-μοι να θυσιάσουμε ὅ,τι ὑπάρχει κίνδυνος να μᾶς τήν στε-ρή-σει. Και αὐτά μπορεῖ να εἶναι τά πάθη και οἱ μικρότητές μας, τά ἐλατ-τώματα και οἱ ἀδυ-ναμίες μας, ἡ ἀνυπακοή μας στό θέ-λημα και τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀδιαφορία μας γι' αὐ-τόν και τόν νόμο του, οἱ προφάσεις και οἱ δικαιολογίες που μπο-ρεῖ να ἐφευ-ρί-σκου-με κά-θε φορά για να μήν εἴμαστε συνεπεῖς ἕναν-τι τοῦ Θεοῦ.

Ἄν ἐξετάσει ὁ καθένας μας τόν ἑαυτό του, θά διαπιστώσει τί εἶναι αὐ-τό που δέν ἐναρμο-νί-ζε-ται με τήν αἰώνια ζωή, τί εἶναι αὐτό που δέν ταιριάζει με τόν Θεό που εἶναι ἡ πηγή και ὁ χορηγός τῆς αἰω-νίου ζωῆς, τί εἶναι αὐτό που τόν ἐμποδίζει να ἀπο-λαύσει τήν αἰώνια ζωή. Και ὅταν τό βρεῖ, θά πρέπει να ἀρχίσει να ἀ-γωνίζεται για να ἀ-παλ-λαγεῖ ἀπό αὐτό ἢ ἀπό αὐτά που μπορεῖ να τοῦ τήν στερή-σουν. Διότι τί-ποτε δέν ἀξίζει περισ-σότερο ἀπό αὐτήν και καμία θυσία δέν εἶναι ὑπερ-βο-λική για να τήν ἐπιτύ-χουμε.

Αὐ-τό μᾶς ὑπενθυμίζει και τό πα-ράδειγμα τοῦ ἑορ-ταζομένου ἀ-γίου Μη-νᾶ, που θυσιάσε τήν ἴδια του τή ζωή, προκει-μέ-νου να κερ-δίσει τήν αἰ-ώνια· που θεώρησε τά πάντα σκύβαλα, για να κερδίσει τόν Χριστό. Τό δικό του πα-ρά-δειγμα ἄς παρακινεῖ και ἄς μᾶς ἐμπνέει κα-θημερινά, ὥστε και διά πρεσβειῶν του να μᾶς

ἀξιώσει ὁ Θεός τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ἡ ἐδῶ πορεία μας εἶναι τόσο μικρή· εἶναι πενήντα, ἑξήντα, ἑκατό χρόνια, μέσα ἀπὸ δυσκολίες καὶ προβλήματα. Καὶ πολλές φορές προτιμοῦμε νὰ κερδίσουμε αὐτὴ τὴ ζωὴ πού ἔχει δυσκολίες καὶ νὰ χάσουμε τὴν αἰώνια.

Ἄς προβληματισθοῦμε, γιατί βλέπετε ὅτι καθημερινῶς φεύγουμε, εἴτε μέ τόν κορωνοϊό εἴτε μέ ἄλλες ἀσθένειες, ἐκεῖνο ὅμως πού δέν θά χάσουμε εἶναι ἡ αἰώνια ζωὴ. Τὴν ἐπίγεια ζωὴ μας θά τὴν χάσουμε, ὅλα τὰ ἄλλα θά τὰ ἀφήσουμε ἐδῶ, τίποτε δέν θά πάρουμε μαζί μας, μήτε ἀξιώματα, μήτε χρήματα, ὅλα μένουν ἐδῶ. Ἐκεῖνο πού παίρνουμε μαζί μας εἶναι ἡ ἀγάπη μας γιὰ τόν Χριστό, ἡ ἀγάπη μας γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ. Ἄς ἀγωνισθοῦμε ὅλοι μας, καὶ πρῶτος ἐγώ, νὰ κερδίσουμε αὐτὴ τὴν αἰώνια ζωὴ.

Δεῖτε τὸ σχετικὸ φωτογραφικὸ ἄλμπουμ:

